

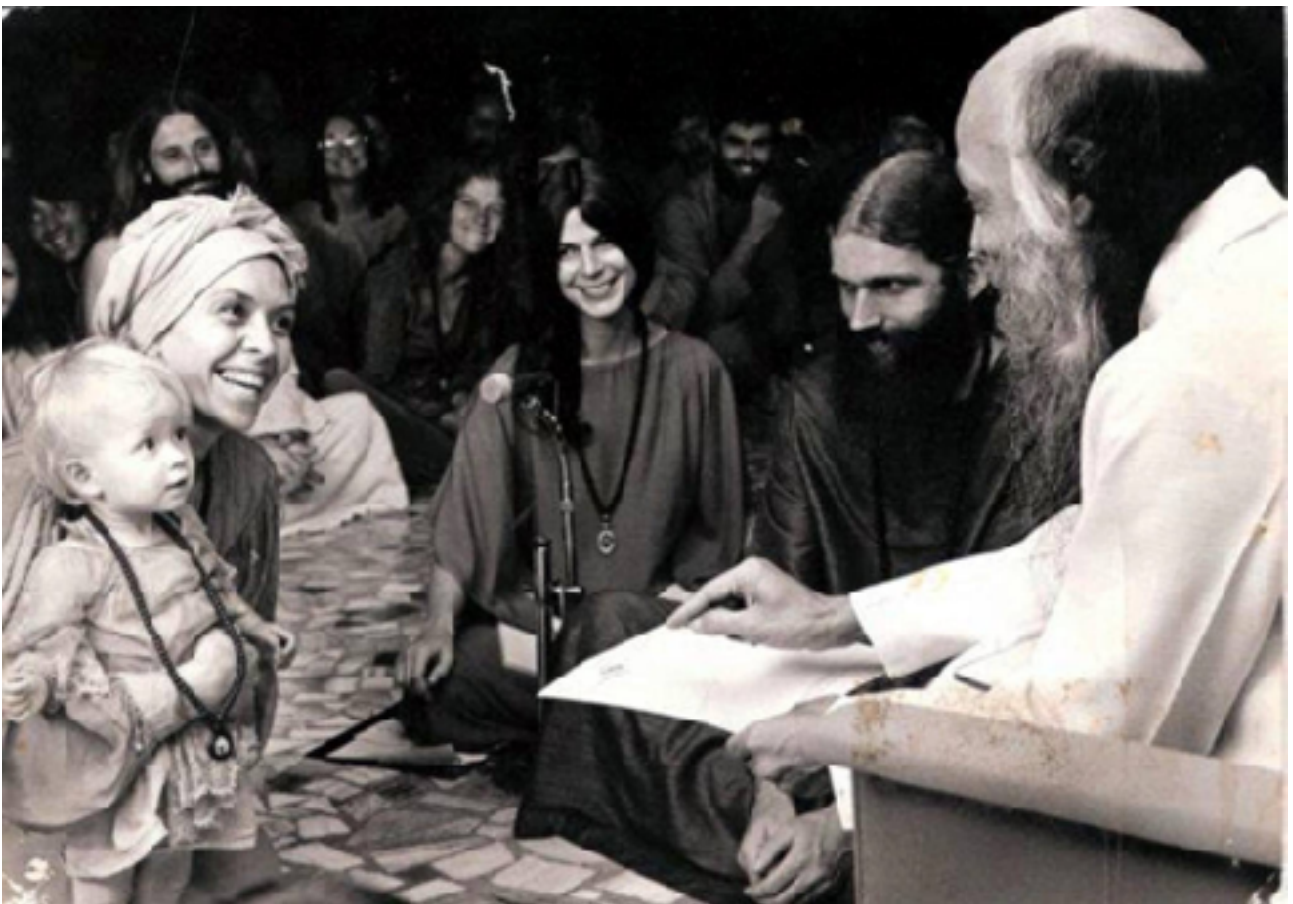
Sannyas nemen en sannyas droppen

Het 'nemen' van sannyas bestond, maar er 'afstand van doen' ontbrak. Men kon toetreden, maar men kon er niet uitstappen. Maar zelfs een hemel zonder uitgang wordt een hel- dat wordt slavernij, een gevangenis. Misschien zul je zeggen: 'Helemaal niet, als bepaalde sannyasins echt weg wilden, wat kan zo iemand dan anders doen? Hij kon gewoon gaan.'

Maar jullie zouden hem veroordelen en vernederen – overal zou verachting uit spreken. Daarom hebben we er een trucje op bedacht, dat als er iemand sannyas neemt, we daar een heleboel publiciteit, pracht en praal en show omheen maken, als iemand sannyas neemt spelen we een hele hoop plechtstatige muziek en we versieren hem met bloemenkransen en slingers, we loven en prijzen hem en we betonen hem heel veel respect. We gaan ons in alle opzichten aan zo'n overvloedig uiterlijk vertoon te buiten alsof er een grootse gebeurtenis plaats vindt.

Maar er zit ook een andere kant aan deze show. Deze sannyasin weet niet dat als hij morgen sannyas zou droppen, dat er dan net zoals hij vandaag onder bloemenslingers wordt bedolven, stenen naar hem gegooid zullen worden. En dit zal door precies dezelfde mensen gebeuren.

Het is in feite zo, dat deze mensen hem door hem te omkransen waarschuwen om sannyas nooit te droppen. Anders zullen net zoals je geëerd wordt beledigingen je deel worden. Dit is een heel gevaarlijke situatie.

Om deze reden blijven echt heel veel mensen die de vreugde van sannyas geproefd konden hebben hiervan verstoken. Ze kunnen die beslissing niet voor hun hele leven nemen... Beslissen voor je hele leven is teveel gevraagd, het is te moeilijk. Bovendien hebben we niet het recht om iets voor ons hele leven te beslissen. Mijn visie is dus, dat sannyas altijd voor een bepaalde periode is. Je kunt er elk moment onderuit. Wie kan je dat verhinderen? Je hebt sannyas genomen en nu drop je het. Behalve jij is er niemand anders die in deze zaak kan oordelen. Jij alleen bent hierin de beslissende factor en het is je eigen beslissing. Niemand anders heeft hier iets mee te maken en er is ook niemand anders die dit hoeft goed te keuren. Sannyas is individueel; het is iemand zijn eigen beslissing. Men neemt hem vandaag en laat hem morgen vallen. Je hoeft iemand niet de hemel in te prijzen als hij sannyas neemt en je hoeft hem ook niet te veroordelen als hij dropt. Het gaat je niets aan.

Bedenk tegelijkertijd dat tot dusver sannyas altijd verbonden is met een meester: een meester geeft de inwijding. Sannyas is niet iets wat iemand anders je kan geven. Sannyas is iets wat je neemt, maar niemand geeft het je. Of liever gezegd: wie anders kan je sannyas geven behalve het bestaan zelf? Als er iemand bij me komt en vraagt: 'Wilt u me alstublieft sannyas geven?' dan zeg ik tegen hem: 'Hoe kan ik jou inwijden? Ik kan alleen maar getuige zijn..' Je wordt ingewijd door het goddelijke: het bestaan zelf kan je inwijden. Ik kan er hoogstens een getuige van zijn. Dat ik erbij was toen dit gebeuren plaats vond.

Meer is er niet aan de hand. Sannyas dat verbonden is met een meester kan niet anders dan sektarisch worden. Sannyas dat aan een meester vastzit kan nooit vrijheid brengen, het zal alleen maar slavernij opleveren.

Sannyas zal een relatie zijn tussen het bestaan en de mensen. Er wordt geen pralerige en plechtige sannyas initiatie georganiseerd, anders zal er bij het droppen ervan een tegenovergestelde ceremonie plaats gaan vinden. Er komt geen ritueel voor initiatie in sannyas, zodat men het niet moeilijk zal vinden om het los te laten als hij dat zo voelt.

Osho